

Revistă anuală pentru dezvoltare și integrare a elevilor cu dificultate

Numărul 2
An școlar 2021-2022

ÎMPREUNĂ SPRE INTEGRARE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ POPLACA

COORDONATOR: prof. SURDU LILIANA

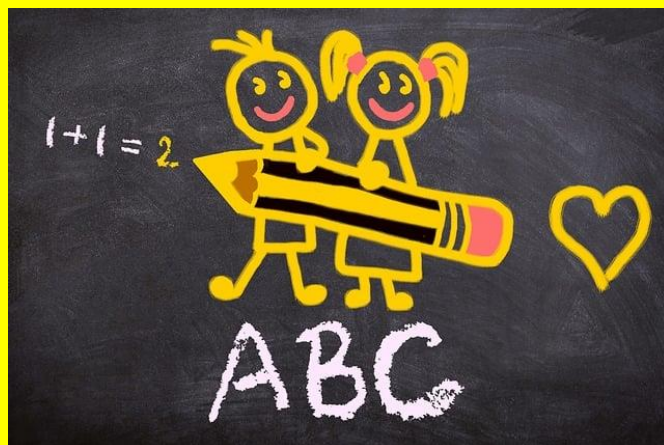
ECHIPA DE REDACȚIE:

Prof. Surdu Liliana

Prof. Muntean Ana

Prof. Tănase Teodora

Prof. Ioniță Simona

ȘI NOI FACEM ONOARE ȘCOLII NOASTRE

Elevilor cu cerințe educative speciale din Școala Gimnazială Poplaca li se acordă o atenție deosebită în ceea ce privește integrarea lor în învățământul de masă. Ca toți elevii școlii noastre și ei beneficiază de un proces instructiv de calitate.

Elevii au participat în acest an școlar la o parte din proiectele și activitățile desfășurate în școală. Unele proiecte sunt realizate pentru acești elevi. Dintre aceste proiecte putem aminti următoarele: „*Mai aproape de carte prin jocuri și povești*”, „*Ne jucăm, învățăm și scriem corect*”, „*Învățăm matematica în AEL*”.

O parte din activitățile proiectelor s-au desfășurat în CDI-ul

școlii, unde doamna profesoară Pleșa Liliana ne-a asigurat baza materială și tehnică necesară. De asemenea, am participat la concursuri județene și naționale cu lucrările efectuate de

elevi, unde am primit diplome și premii.

Cea mai importantă, însă, rămâne activitatea de învățare, de aceea ne propunem să ne pregătim cât mai bine pentru a face și noi onoare școlii noastre. Mulțumim doamnei director pentru atenția deosebită pe care o acordă acestor copii și activităților noastre.

Prof. Surdu Liliana

„Poveștile copilăriei”

Proiect educațional

Desfășurarea activităților:

Activitatea 1 - SĂ CUNOAȘTEM CDI-ul școlii! - în această activitate am cunoscut spațiul CDI și am vizitat bibliotecii școlii. Tema acestei activități a fost **CARTEA**. Am făcut exerciții de observare a cărții, am învățat să ne orientăm în pagină (de la stânga la dreapta, de jos în sus), am citit texte scurte și am răspuns la întrebări despre conținutul acestora. Atracția acestei activități a fost jocul **“Recunoaște personajul și autorul”**.

Activitatea 2 – am audiat povestea **Capra cu trei iezi** și apoi am făcut desene cu scene din poveste.

Aici am avut un concurs. Am fost împărțiți pe cinci grupe. Fiecare grupă a primit câte o imagine din cadrul poveștii și un plic care conținea cuvintele unei propoziții. Am avut sarcina de a aranja aceste cuvinte pentru a forma o propoziție despre imaginea primită. Grupele câștigătoare au primit diplome de merit.

Cristea Livia, elevă clasa a VII-a

POPLACA ȘI MAREA UNIRE

Ideea unirii, ideee de întregire a neamului nostru este veche, fiind grija de fiecare zi a stămoșilor noștri de aceea astăzi existăm ca și popor. Această idee a fost un ideal al poporului roman. Acest gând era însuflețit de următoarele considerente: originea comună, aceeași limbă, obiceiuri culturale, artistice asemănătoare și continuitatea de viață pe aceste meleaguri. Mihail Kogălniceanu spunea că Unirea Transilvaniei cu Țara Românească și cu Moldova a reprezentat ideea care s-a cuibărit în conștiința poporului român încă de la începutul timpului.

Aceste sentimente au însuflețit și pe locuitorii comunei Poplaca, care au fost vii trăitori și participanți activi la evenimentele importante delurate în perioada Marii Uniri. Ca fiică a acestei comune, văd ca o necesitate să pun pe hârtie unele întâmplări din acea perioadă pe care le-am aflat de la oamenii vârstnici ai satului și care mi se par importante și interesante.

La 28 noiembrie 1918 locuitorii comunei Poplaca au redactat o hotărâre în care își exprimau dorința fierbinte pentru unire și care arăta așa:

Hotărârea noastră

Obștea poporului român din comuna Poplaca, din îndemnul propriu și fără nici o silă sau ademenire din vreo parte, dă la iveală dorința fierbinte, ce însuflețește inima fiecărui Român și declară că voința sa nestrămutată este să:

Voim să fim alăturați, împreună cu teritoriile românești din Ardeal, Banat, Ungaria și Maramurăș, la Regatul României, sub stăpânirea Majestății Sale, Regelui Ferdinand I. În această hotărâre a noastră așternem tot ce au dorit stămoșii noștri, tot ce ne încălzește pe noi cei de față și tot ce va înălța pururea pe fiii și nepoții nostri. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Poplaca, la 28 noiembrie 1918

Gheorghe Comșa, notar Georgiu Modran, preot

Ioan Neagu, învățător Savu Opriș

Petru Goția Opriș Nicolae

Andrei Stoica Ioan Ciontea

Radu Neagu Vlad Bădilă

Oprea Tănase Vasile Goția

Cândea Tănase Ioan Oprișoi

Stan Iancu Ioan Radu

Vasile Tănase Ioaneș Baca

Ioan Olariu Ilie Dragomir

Vasile Oprean Ioan Marcu

Delegația poplăcenilor care au plecat la Alba Iulia, a fost condusă de Ioan Goția și Ioan Surdu. Au dus cu ei, cu trei zile înainte, declarația de unire semnată de cetățenii și de conducătorii comunei Poplaca. Această declarație, redă prin simplitatea ei, pe de o parte dorința fierbinte a românilor pentru unitatea națională și pe altă parte puternicele sentimente de dragoste pentru glia stămoșească. În vin cu drag în minte cuvintele: *Cum să nu fii mândru că ești român!*

Prof. Surdu Liliana

SFATUL POLITISTULUI

Stă pe stradă Nicușor,

Răzimat de semafor

Și ușor nedumirit,
Tot de stâlp e sprijinit.

Se uită nițel mirat:
Iată, roșu s-a schimbat!
Ba e galben! Ba e verde!
Nu-mi vin ochilor a crede!

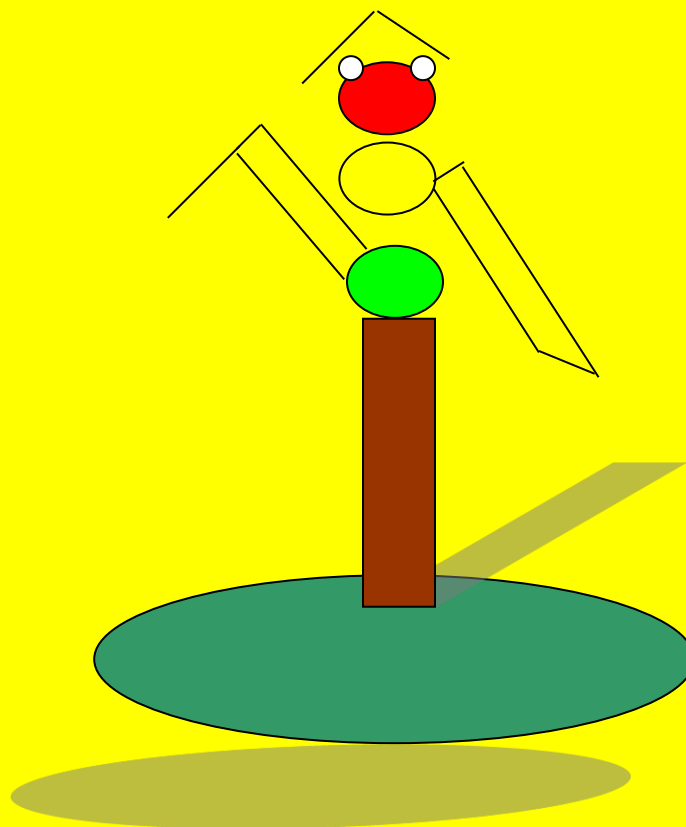
- Ce-o fi asta? O paradă?
Ori un semn în colț de stradă?
Dar eu vreau să știu! Insist!
Uite acolo-un polițist!

Să trăiți, domn polițai!
Mă uitai și mă mirai!
(Și ... nu mă consider prost!)
Semnul ăsta are-un rost?

Iată, iară s-a-nroșit!
Și mașina s-a oprit.
Stă un pic, se-ngălbenește
Și pe verde o pornește.

- Roșu, deci, înseamnă „Stop!”,
Nu mai miști! Rămâi pe loc!
Galbenul e-atenționare,
Pregătește de plecare.

Iar când verdele îl vezi,
Doar atunci să traversezi!
Poți să pleci. De ce mai stai?
- Să trăiți, domn polițai!

Casa lui Moș Crăciun (scenetă)

prof. Surdu Liliana, Școala Gimnazială Poplaca
prof. Muntean Ana, Școala Gimnazială Poplaca

Ho,ho,ho să mă prezint,
Cred că mă cunoașteți bine
Un bătrân de peste veacuri
Cu cadouri multe vine!

Aici este casa mea
Unde pregătesc în taină
Jucării de multe feluri,
Cu mulți spiriduși de seamă.

Ia, să iau cartea-n dată
Să vedem de la-nceput
Căți copii din lumea-ntreagă
Lucruri bune au făcut!

Moșule, ia uite aici!
Un băiat care aleargă,
Să ajute o bătrânică
Care cu greu traversează.

Iată o fetiță care
Explică la tablă-ncet
Ce n-a înțeles colegul
Că n-a fost atunci prezent.

Repede aleargă-n dată,
Nepoțelul bucuros
Când bunica lui îl roagă
Să aducă lemne-n coș.

O fetiță stă cu mama
Și-o ajută cu plăcere,
Când frământă o plăcintă
Cu scorțișoară și mere.

Uite aici e o fetiță
Care pune de mâncare
Pentru păsărele boabe
Afară, când gerul doare.

Să uităm obrăznicia
Să lăsăm ă-n urmă răul,
Să-nvățăm să dăruim
Și să ajutăm tot omul!

Moșule, toți copilașii
Sunt cuminți și cred că toți
Vor primii din sacul tău
Multe daruri și poveți.

Ce aduce în sac moșul?
Bunătate și iubire
Înțelegere, gredină
Mult noroc și fericire!

Iată, reni-s pregătiți
Să plecăm în graba mare
Să ducem în Noaptea Sfântă
Un mic dar la fiecare!

Sărbătorile de iarnă
Vă găsească bucuroși
Mult mai buni și mult mai veseli,
Copilașii mei frumoși!

LACUL CODRILOR ALBASTRU.....

(expoziție de desene)

Numele și prenumele: **Berchi Lorandino, Restanță Ioana Ștefania, Sas Alin, a VIII-a**

Județul Sibiu, Școala Gimnazială Poplaca, Clasa a VIII-a

Profesor coordonator: **Surdu Liliana**

Descrierea obiectului:

a. Numele/denumirea obiectului: Turnul Babel

b. Descrierea obiectului:

Istoricii au demonstrat că Turnul Babel a existat cu adevărat. El a fost construit în mileniul al II-lea î.Hr. Ulterior, el a fost distrus și reconstruit de mai multe ori. Ultima reconstrucție datează din secolele VII-VI î.Hr. Dacă ar fi comparat cu edificiile actuale, turnul ar avea înălțimea unei clădiri cu 30 de etaje. După toate probabilitățile, baza turnului era pătrată, fiecare latură având lungimea de aproximativ 91 de metri. Herodot a apreciat înălțimea turnului la 92 de metri. Monumentul impresiona prin dimensiunile sale nemaivăzute, dar și prin volumul de muncă uriaș necesar ridicării acestuia; o inscripție menționează faptul că „tot norodul din multe țări” a lucrat acolo.

Pentru a confecționa acest obiect am folosit cutii de carton, palci de poliester, culori acrilice, lipici, pastă de aracet, hartie colorată. Mai întâi am asamblat turnul, apoi l-am acoperit cu pastă de aracet. După ce s-a uscat, l-am pictat cu culori acrilice și apoi am făcut scările. L-a sfârșit am pus pietriș pe placa de poliester care reprezintă baza turnului.

Extras din lucrare despre obiect:

”Printre cei ce înălțau turnul s-a produs o așa învălmășeală pe toată fața pământului că, lăsând materialele de construcție și sculele cu care lucraseră în neștire s-au împrăștiat pretutindeni. Iar cetatea aceea s-a numit Babilon, pentru că acolo a amestecat Domnul limbile a tot pământul, iar turnul Babel.”

Imagini ale obiectului:

Felicitări elevilor care au participat la concursul CDIdei în cărți și au luat **LOCUL II** la nivel **NAȚIONAL!**

CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ

Atunci când vorbim despre cei șapte ani de acasă, gândul ne poartă la anii mici copilariei, la educația primită de la părinți, grădiniță sau școală. În acești ani, răsar primii germeni ai personalității și ai comportamentului copilului. Este perioada în care copilul învață să salute, să spună “mulțumesc”, “te rog”, să se comporte respectuos cu cei din familie și cu cei din jurul lui. Sunt primii pași pe care îi face pentru integrarea lui în societate. “Cei șapte ani de-acasă” sunt importanți deoarece achizițiile din această perioadă ajută viitorul adult la integrarea lui în societate și conturează modul în care acesta se va raporta la valorile unanim acceptate.

Da, cei șapte ani de acasă este o un cadou neprețuit pe care îl primim de la părinți și societate și care ne însoțește, apoi, tot restul vieții fără să ne dăm, de multe ori, seama de acest lucru. Copilăria, cu amintirile și experiențele sale, reprezintă primele imagini ale unei povești magice a ceea ce numește VIAȚA. De aceea, aceste imagini trebuie derulate în ordinea lor firească, pentru ca apoi, dacă dorim să le revedem, să o găsim pe fiecare la locul ei, acolo unde și-a găsit cel mai bun loc pentru a împlini magia.

Cunoașterea și practicarea unor reguli de bună purtare ale societății căreia îi aparținem ne deschid anumite oportunități sociale și de aceea este esențial să îi deprindem și pe cei mici cu acestea, călăuzindu-i încă din fragedă pruncie, așa cum considerăm noi că e mai potrivit.

Educația primită în cei șapte ani de acasă depinde de câțiva factori:

- relația afectivă dintre copil și părinți;
- specificul de dezvoltare al copilului;
- valorile pe care se bazează familia.

Aceste valori se transmit copilului. În majoritatea culturilor lumii, deprinderea copiilor cu regulile de bună purtare este o parte esențială a educației celor mici, “cei șapte ani de-acasă” fiind decisivi pentru felul în care acesta se va raporta la valorile unanim acceptate de societate.

Învățarea bunelor maniere își are debutul încă de la vârsta la care copilul începe să vorbească, deoarece încă de la această vârstă, copilul, care are primul exemplu familia, aduce în interacțiunea cu cei din jur “jocul” pe care l-a învățat în familie. Părinților le revine rolul de educator mai ales când sunt nevoiți să gestioneze confruntările care apar atunci când copilul dorește să se hrăneasca singur, să exploreze mediul, să își descopere autonomia și trebuie să respecte regulile care i se impun treptat de adulți. Începând de la patru-cinci ani, copiii au o mare dorință de a-i imita pe cei din jur, de a prelua reacțiile comportamentale. E important, de asemenea, ca independența copiilor să fie stimulată, pentru ca dacă în mica copilărie e mereu altcineva care să ia deciziile, copilul va tinde spre una din cele două extreme, ori va încerca totul, ca să-și afirme independența, ori va evita totul, dintr-un exces de prudență. Pe când, dacă e obișnuit de mic să înfrunte niște situații și să facă niște alegeri (evident, pe măsura lui, și controlate de adult) îi va fi mult mai ușor să ia hotărâri în ceea ce-l privește.

CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ

Într-un sătuc de munte, sub cetina de brad,
Mă poartă adesea pașii spre casa cea cu gard.
Spre școală, lângă râul ce curge lin, curat
Spre nuci sub care toamna ne zbenguiam odat’.

Deschis-am ochii vieții, aici, lângă părinți
Primitu-m-au cu lacrimi și inimă de sfinți.
Și mi-au vegheat suspinul, și dorul mi-au cântat ,
Și m-au deprins în viață cum să trăiesc curat.

Aici, găsesc iubirea de glie și popor,
Deprinsă de la mama și de la învățător.
Aici am spus cuvântul care în inimi cântă
Aici, găsit-am sfaturi ce sufletul-mi încântă.

Salutul cu cuviință, aici, l-am învățat
Și multe lucruri, care, în suflet le-am purtat!
Făclii aprinse, sfaturi, ce m-au ghidat în viață,
Deschis-au porți spre lume, CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ!

Prof. Surdu Liliana